

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

NO. 221. — STEV. 221.

NEW YORK, MONDAY, SEPTEMBER 21, 1925. — PONDELJEK, 21. SEPTEMBRA 1925.

TELEFON: CORTLANDT 2876

VOLUME XXXIII. — LETNIK XXXIII.

NAMERAVAN KOMPROMIS GLEDE SUHAŠKE POSTAVE

Baje se vrše pogajanja med pivovarnarji in Antisalonsko Ligo glede kompromisa. — Poskusna pogajanja temelje na načrtu, da se postavno dovoli prodajo lahkih vin in piva, z ne več kot štirimi odstotki alkohola. — S tem bi se izločilo butlegarje in žganje.

Predlog za kompromis pri izvedenju narodne prohibicije so stavili zastopniki gotovih pivovarskih interesov visokim uradnikom Antisalonske Lige. Slednja ni bila povsem nepričazna ideji in vsled tega se vrše sedaj poskusna pogajanja. Predlog, kogega objavljenje je pretreslo dejelo bolj kot jo je kompanija za osemnajsti amendment in tej slediča ratifikacija, je dvojen. Glasi se namreč:

— Postavno naj se dovoli prodajo lahkih vin in piva "nevpijančljive" alkoholične vsebine.

Vspričo tihega privoljenja Antisalonske lige so pivovarnarji pripravljeni nuditi vso svojo podporo izločenju butlegarjev ter odpravljenju nepostavne prodaje žganja ali "trde" pijače.

Ceprav bo ta novica presenetila javnost, so dobro informirani že dalj časa pričakovali nekaj sličnega glede poskusa, da se s silo izvede Volsteadovo postavo. Predlog temelji na teoriji, da dela pomanjkanje javne podpore prohibicijsko postavo v njeni dosedanji obliki neizvedljivo.

Pričenši s to točko trdijo pristaši modificirane prohibicijske postave, da je boljše dovoliti prodajo lahkih vin in piva kot pa opazovati pomanjkanje respekta do postav v splošnem, ki postaja vedno bolj in bolj izrazito.

Imame pa še nadaljni dokaz in sicer še bolj konkretno glede vjetnosti kompromisa. Ko je prevzel Lincoln C. Andrews, pomožni zakladniški tajnik, nalogu izvedenja prohibicije, so priznali celo prijatelji administracije, da je to zadnja preiskušnja suhaške postave.

To je pomenjalo, da še vedno ni mogoče izvesti osemnajstega amendmenta, ki je postal pravomocen dne 16. januarja 1920. Splošno izjavljenje izvedenja so priznala tudi nepristranska zastopstva kot naprimer Federal Council of Churches.

To zastopstvo je pripravilo 30,000 besed obsegajoče poročilo, sestavljeno od izvedencev, ki so priznali, da je suhaška postava še vedno poskusna. Bičali so napačno propagando prohibicijskega oddelka.

Pravni zastopniki pivovarnarjev so neumorno študirali postavne odredbe, ki so potrebne za izvedenje takega kompromisa. Oni so mnenja, da bi ne bilo treba nič drugega kot sprejeti postavo, ki bi dvigrila alkoholno vsebino pijač od pol odstotka takoj za lahka vina kot pivo.

Nikdo ni hotel včeraj razpravljati o pomembnosti dejstva, da so se pričeli pivovarnarji pogajati z Antisalonsko Ligo, ne pa z vladom. V nekaterih krogih se je celo domnevalo, da so dobili pivovarnarji neke vrste zagotovilo, da takemu gibanju ne bo nasprotovala Antisalonska liga.

Gotovo pa je, da bodo temu odločno nasprotovali butlegarji, ki se sedaj bogate s prodajo svojega ničvrednega in pogosto smrtonosnega blaga. Ti bodo zastavili vse svoje sile, da preprečijo dejanski sprejem ter izvedenje takega kompromisa.

PITTSBURGH, Pa., 20. septembra. — Poročilo komiteja zveznega sveta cerkva bi moral biti poziv na cerkev, — je izjavil dr. MacBride, generalni superintendent Antisalonske lige v nekem ugotovilu, ki ga je objavil včeraj.

MacBride pravi, da je nudilo poročilo mokram več utehe kot pa je dejanski upravičena. Dočim je jasno, da niso številni zaključki poročila dobro utemeljeni, je poročilo vendar obrnilo pozornost na dejstvo, da ni prohibicija, ki se nahaja sedaj v težavnem prehodnem štadiju, še popolnoma uveljavljena.

V znamenju laške babjevernosti.

Zlo oko ali "mal'occhio" je prisililo morilca k priznanju. — Italijan v Jamestownu je priznal, da je zakljal staro žensko slabega slovesa. Prijatelji misijo, da je skrivnostna stvara strila morilca.

JAMESTOWN, N. J., 20. sep. Skrivnostna sila zlega očes, katero je baje izvajala tekom svoje življenja neka Mrs. Liborio Sperazza, koje razmesarjeno truplo so našli včeraj zjutraj ob bregu Chadako in reke v bližini tukajnjega kraja, je postala očitna tudi po njeni smerti ter izjema priznanje od Franca Seriana, — vsaj po mnenju tukajnih Italijanov.

Seriano, enega treh jetnikov, osušljenih umora, je zašiljaval policija dve dni v medu razsvetljene mitvačnice. Par korakov, proč, na kamnu, je ležalo truplo mrtve ženske. Njena glava je bila skoraj održana od telesa, preko obraza je zjala široka zareza in njeni ustci so bila razparana od ušesa do ušesa.

Več kot dve dni je osušljeni vztrajal, a načakrat so ga zapustili moči in v podpisani izjavi je priznal svojo krivido ter s tem razbremenil ostala dva osušljena.

Seriano, ki je sedel že dve leti v Auburn jetnišči, ker je obstrelil nekega moškega v Olean, je rekel, da se je nahajjal v skupini mož, ki se je udeležila neke zabave v bližini doma Mrs. Sperazze. Slednja je prišla mimo po cesti. Ljudska močje se je pričela norovati in njeni ustci so bila pobrana na kamnu ter ga zasušljala med ljudi. Kamn je zadrl Seriana, ki je tako poletel za žensko.

Mrs. Sperazza je pobegnila, a Seriano je rekel, da jo je dohitel v bližini reke. Zakljal in razrezal je z britvijo ter jo vrgel v gruševje, kjer so par ur pozneje našli delavejmo truplo. Policija je iskala na pozorišču umora britev, a jo ni mogla najti.

Predno so ga odvedli, močno zastrašenega, v okrajno jetnišči v Mayville, dvajset milij od tukaj, je nadel Serianu svojega zavodnika, Michaela Lombardo.

V torku ho dvignjena proti njemu obtožba radi umora po prvem rednu. Pedrobnosti zločina bodo predlagane okrajni veliki poroti, ki se bo sestala v Mayville, dne 6. oktobra.

Glasilo se je, da je Mrs. Sperazza, v pritesklosti napovedovala nesrečo, ki so se pozneje dejanski završile. Neki moški se je baje preprial z Mrs. Sperazzo pred dvemi leti in kmalu nato je padel z mosta ter se ubil. Otroci so biali pred njo in praznovani sedje so se bali njene jeze.

Gostari, ki so živeli v hiši Mrs. Sperazza, so izjavili, da je izvajala manjo neki skrivnostni vpliv. Seriano je rekel, da ga je ob številnih prilikah gospodinja pretepla, ker je prienasel domov ribe, katere je ujel v Chautauqua jezeru, kjer trdila je, da živi zla sila v levem očesu ribe kakor hitro jo kdo prinese preko njene praga.

Prijatelji morilca pravijo, da je strah pred Mrs. Sperazzom napravil morilca začasno blaznim in da je v svoji blaznosti umoril.

Ameriški Klanec bo deportiran iz Nemčije.

BERLIN, Nemčija, 20. sept. Nemška vlada bo deportirala Amerikana Gottharda Strohscheina, ker je hotel organizirati v Nemčiji kučnoklansko organizacijo.

FRANCOZI IN NJIH DOLG V AMERIKI

Francozi ne bodo prosti dihal, dokler ne bo uravnan njih dolg v Združenih državah. — Ker so vedno upali, da se bodo izognili plačevanju, opanjujejo sedaj z bojaznijo misijo Caillauxa. — Reparacije naj bi tvorile temelj kateregakoli dogovora.

Poroča Arno Dosch-Fleurot.

PARIZ, Francija, 20. septembra. — Ko se bo francoski finančni minister Caillaux sestal v Washingtonu z ameriško komisijo za fundiranje dolgov, ne bo noben povprečni Francoz prosti dihal, dokler ne bo izvedel za izid pogajanj.

Ze sedaj ima občutke kot jih je imel nemški državljan, ko je Dawesov komitej sestavljal svoje poročilo glede svote, katero bi mogel plačati vsako leto. Mogoče pa je Francoz še bolj občutljiv kot pa je bil Nemec, ko so izvedenci pretehtavali njegovo plačilno zmožnost, kajti Dawesov komitej se je sestal po štirih težkih letih, ki so napravila povprečnega Nemca povsem neobčutljivim, dočim je pričel Francoz pravzaprav šele sedaj čutiti bremena dolgov. Francoz je upal, da mu ne bo treba odplačati vojnega dolga, prav kot je upal Nemec, da mu ne bo treba plačati nikake vojnne odškodnine. Kot pa je Dawesov komitej slovesno uničil tančja Nemca, tako bo tudi konferenca v Washingtonu uničila upanja povprečnega Francoza.

Francoski narod kot tak pa ni varal samega sebe glede dolgov. Kadarkoli so ga opozorili na dolg, je tudi vedel, da ga mora plačati. Ni pa mogel spoznati, kako bi mogel vse plačati.

Ze pred enim letom so vedeli francoški merljivi krogi, da se bliža dan obračuna, a Clementel, ki je bil takrat finančni minister, je držal neprjetno zadevo v razvojnem štadiju. Washington pa je počasi obračal kolo in ko je postal Caillaux finančni minister, je moral francoški narod slišati skoro vsak dan, da se mora odločiti za plačanje.

Caillaux je opozoril Francoze na sijajni finančni položaj Francije pred vojno ter rekel, da ni nobene možnosti, da bi se Francija vrnila na zdravo finančno podlogo, dokler ne bo pričela likvidirati svojega vojnega dolga.

Caillaux pa bi se kljub vsem klasičnim finančnim principom težko posrečilo prepričati francoški narod, naj se podviza z uravnavo svojih dolgov, če bi ne postal Washington sam nestren. Vsled tega pa zroč Francozi sedaj na strica Samata trdorčnega, nepopustljivega bankirja, ki je skrajno slabe volje.

Če bo uveljavljena uravnava, ki bo tako politično kot materialno mogoča, bo treba številnih kompromisov. Francoški narod je pripravljen plačati, a koliko je pripravljen plačati, bo razvidno šele iz pogajanj v Washingtonu. Ne vem, v koliki meri simpatizirajo Francozi z ameriškim preprinjam, da je mednarodna integriteta odvisna od različnih evropskih narodov, ki uravnava svoje dolbove v Združenih državah, — a gotova stvar je, da spoznavajo sedaj potrebo, da morajo zopet ustanoviti svoj lastni kredit po svetu, kar pomenja seveda isto stvar, posebno če se razpravlja o okroglih velikih številkah za konferenčno mizo.

To spoznanje ima praktično vrednost, posebno ker bodo dosegli tekom pogajanj okroglo številko, i bo najbrž pomenila maksimum tega, kar morejo Francozi plačati. Če je pripravljen Caillaux sprejeti to sveto in če hoče ostati še nadalje finančni minister, mora francoški narod prevzeti definitivno breme, a to je odvisno od sile njegovega preprinjanja, da mora plačati, če hoče vzdržati svoj kredit. Vzdržanje tega kredita pa je vredno žrtve.

Nenec je davilo, ko so požirali definitivne številke Dawesovega načrta. Francozom pa bo še neizmerno težje sprejeti definitivno svoto.

Svoto, glede katere se morajo Francozi in Amerikanci dogovoriti, ni težko določiti. Če pa bo dogovorjena svota zelo presegala francoska pričakovanja,

Nesoglasje med Turčijo in Anglijo.

Vse kaže, da preti izbruh turško-angleške vojne. Javen spopad v Ligi, kjer so mosulski sporoverili svetovne in u razsodišču. — Obe strani sta odporni. — Moskva podpira radikalno skupino, ki vlada v Angori.

ZENEVA, Švica, 20. septembra. Anglia je izvajala včeraj Turčijo glede mosulskega mejnega spora ponudila vladi v Angori, v prenemenu smislu, oči roki. V eni je držala oči, v drugi pa ponudilo za spravo.

Spor, ki je skoraj popolen med obema narodoma, je nastal na skrajno dražičen, način, ko je podkomisija sveta Lige narodov, ki je skušala najti temelj za rešitev mejnega spora tekom zadnjih desetih dneh, predlagala, naj se naprosi svetovno razsodišče, da poda svoje mnenje glede dveh postavnih vprašanj.

A. C. Amery, angleški kolonialni ministri, je pristal v imenu svoje vlade v pravosodje sodišča, Tevfik bej je pa daljši razpravi, v kateri je navedel večinoma svoja prejšnja ugotovila, izjavil:

— Meje, katerih bi uveljavil, bi morale biti določene s privoljenjem Turkov in noben težišči odstop ne bo varen, dokler ga ne bo odobril turški parlament v Angori.

Z drugimi besedami rečemo, izjavlja Turci, da se ne smatrajo vezanimi od nobenega sklepa in da ni veljavna nobena turška akcija, dokler je ne odobri parlament v Angori.

Amery, ki je sedel na drugi strani mize in zrl v oči Tevfik beja, zlatoustega in oboroženega z roženimi očmi, je bladno odgovoril:

— Gotovi stavki, katere sem čul, razven če jih nisem razumel, vključujejo, da ni Turčija pripravljena sprejeti odločitev Haag, neglede na to, kako se bo glasila. Zastopnik Turčije je zavrgel.

— Mislim, da so bila moja prejšnja ugotovila jasen odgovor na angleška vprašanja. Dosedaj sem se izrazil odkrito in ne morem piščars dostaviti in tudi nicesar umakniti.

vanja, ne bodo Francozi odobrili dogovora in to bodo storili s škodoželnostjo vspričo misli, da so dale Združene države prvi vzgled neodobrenja sklenjenih pogodb, ko niso hotele odobriti versailleske mirovne pogodbe.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

Danes so naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA:

1000 Din. — \$18.90 2000 Din. — \$37.60 5000 Din. — \$93.50

Pri nakazilih, ki značajo manj kot en tisoč dinarjev računamo poseben 15 centov za poštino in druge stroške.

Razpoložila na zadnje pošte in izplačuje "Poštni čekovni urad".

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:

200 lir ..... \$ 9.40 500 lir \$22.50

300 lir ..... \$13.80 1000 lir \$44.00

Pri naročilih, ki značajo manj kot 200 lir, računamo po 15 centov za poštino in druge stroške.

Razpoložila na zadnje pošte in izplačuje Ljubljanska kreditna banka v Trstu.

Za pošiljatve, ki presegajo PETTISOČ DINARJEV ali pa DVATISOČ LIR dovolju

BRIGITA

ROMAN. — Spisal C. M.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

17

(Nadaljevanje.)

VIII.

Kot ponavadi so prišli prvi gosti gosp. Klavdine v hišo ob petih.

Gospa Klavdina jih je sprejela v okusni, njenim letom primeri črni oblike. Zelo odlično je izgledala in na njem, drugače tako ponosnem obrazu, je bilo opaziti mehak odsev.

Vsi presenečeni so opazovali novodošlo, mlado, vitko dekle, z obilnimi zlatimi kitami ter krasnimi očmi.

Na zahtevo gospa je nosila Brita vendar svojo lastno belo obliko, v kateri je izgledala izvanredno mična.

Brita sami ni zapazila, kakšno pozornost je vzbudila s svojo majsko-svežo lepoto. Misli je le na to, da ima zopet dom in da je za nekaj casa oproščena svojih skrb. Njene oči so še vedno vprašajoče zrle na gospo Klavdino, da izve, če je napravila vse prav.

Dr. Frensen in njegova žena sta pozdravila Brito z veliko prisrenočijo. Ostali gostje pa so začudenno zrli na Brito. Ali izgledajo družabne tako? In kako prijazna sta bila z njo Frensen in njegova žena!

Brita je vsa všečena sporočila obema, da je za trajno v službi.

— No, dite, to sem že izvedela od svojega moža. Veseli me. To je bila popolna zmaga, kaj ne? — je rekla stara dama.

— Za to zmage se moram deloma zahvaliti tudi vam, milostljiva gospa, ter gospodu doktorju. Pripravili ste me zelo dobrohotno, — je odvrnila Brita.

— O tem si ni treba delati nikakih iluzij, draga gospodična. Prepričana sem, da je izključno vaša osebnost izvojevala zmago.

V tem trenutku je stopil k obema damema mlad častnik.

— Draga teta, ali me hočeš predstaviti milostljivi gospici? — je rekel ter zl občudovanjem na Brito.

Ta je spoznala v njem poročnika, ki je prišel z vojaki mimo parka. Ta pogled, ki je raz... — al se več drugega, je pognal Briti rdečico v oči.

To je zapazil neki drug mlad človek v civilni oblike, ki je stopil za častnikom k obema damema.

Presenečen je zrl v lepo lice ter si mislil pri tem:

— Teo je zopet nekaj zavojeval. Čudno, da reagirajo vse na njegove priljubjenosti.

Medtem pa je gospa Frensen že predstavila obo.

— Moj nečak, poročnik Frensen, — gospodična Lossen, državnica gospe Stenske.

Poročnik se je priklonil ter rekel s prav posebno neprimernim in značilnim smehljajem:

— Imel sem že srečo videti gospodično od daleč.

Brita se je razjezjala nad tem njegovim smehljajem, dvignila glavo ter rekla hladno:

— Obzajujem, gospod poročnik, da se ne morem spominjati, da bi vas se kedaj poprepričala.

Poročnik je vrgel svoj pogled na tetu, ki se je obrnila na stran, da govorji z neko domo ter odvrnil na skrajno samozavesten način:

— Vaš lepe oči so bolj odkritosrečne kot vaša asta, kajti izdale so mi takoj, da ste me spoznali.

Brita je zrla nanj mimo in hladno, čeprav je postala rdečica na njem obrazu še globlja. Bila je že vajena tega, da so gotovi ljudje postopali z njo v družbi kot z divjačino, ki je prosta za vsega.

— Žalibog vam ne morem prepovedati izreči tako domnevo, go spod poročnik. Oprostite mi. Mislim, da me gospa Stenska potrebuje.

Hladno se je priklonila ter hotela oditi. Gospa Frensen pa jo je zadržala.

— Trenutek, draga gospodična. Tu je moj drugi nečak, ki tudi želi biti predstavljen. Dr. Herbert Frensen, — gospodična Lossen.

Hladno ga je pozdravila. Pri tem je gledala v njegovo odločno, izrazito lice. Imel je globoko-ležeče, izrazite sive oči. Na njegovem obrazu pa je ležal lahen usmyč, ki ni bil usiljev, pač pa nekoliko porogljiv in sarkastičen.

Dragač pa ni bil dr. Herbert Frensen porogljivo razpoložen. Bil je zelo zivahen človek, odpeta, poštenega značaja. Kadar je vseles tega videl, da so bile najbolj pametne in najlepše dekklice očarane z edenega obraza njegovega bratrance, se je pojavil krog njegovih ust porogljiv smehljaj. Vedel je namreč, da Teo razven svojega čednega obraza in lepe postave nima nobene dobre lastnosti in da je skrajno samozavesten.

Herbert Frensen ni bil niti izdaleka tako lep kot Teo. Za to pa je bil gotovo odličnejši značaj. Radi njegovega hladnega obnašanja so bile ženske manj naklonjene kot pa bratrance. Ni se zanimala za lahka zavojevanja. Kljub zunanjemu hladnemu obnašanju pa je imel občudljivo srce ter idealne nazore.

Oba nečaka so vzele matere godnih hčera že davno vpoštev kot resne kandidata za zakon. Teo pa je bil metalj, ki je letal od evetke do evetke, dočim ni srečai Herbert dotedaj še nobene dekklice, ki bi kolikaj odgovarjala njegovemu idealu.

Kot bratrance je bil tudi on brez premoženja in do pred kratekim je bil kot prvi odvisen od dobrošrenosti strice. Sedaj pa je dobil službo v laboratoriju velike barvnicne in ta mu je prinašala toliko, da se je lahko preživiljal. Upal je tudi, da se bo v kratek uro mogočno materialno stanje še izboljšalo.

Dočim je malj Teo se vedno denar od strice, je odškonił Herbert vse dokladke.

Dr. Frensen in njegova žena sta ljubila oba nečaka kot lastna otroka. V sreu pa sta čutila, da je Herbert dragoceniji značaj, čeprav nista spoznala manj vrednosti drugega nečaka. Herbert se jima je zdel zanesljiv, Teo pa nezanesljiv.

Zena dr. Frensena je na tistem iskal bogato nevesto za poročnika, ker je pričakovala, da bo ta vgnala v kožji rog lahkoživega mladeniča. Za Herberta pa se nista dosti brigala. Vedela sta, da si bo sam ustvaril svojo življensko pot. Dr. Frensen pa je vendar verno zapisoval svete, katere je izdal za lahkoživega nečaka. Ker naj bi oba postala dediča njegovega malega premoženja, naj bi ne dobil Herbert manjšega dela.

Le par, hladno-dvorišljivih besed je izmenjala Brita s Herbertom, nakar je odšla proti čajni mizici: Upala je dobiti tam kako delo. Komaj pa je stopila na svoje mesto, ko je že stala poleg nje gospa Klavdina ter ji položila roko na ramo.

(Dalje prihodnjič.)

CARUSOVA VDOVA V KOPALIŠČU

Slika nam kaže vdovo slavnega pevca Carusa v morskom kopališču. Poleg nje sta dva otroka. Starša, Gloria, je Carusova hči, Jakobina, je pa iz drugega zakona.

Viktor Hugo:

V ječi pred usmrtnitvijo

Gauvain

se je napisal in ponudil

vrč Cimourdainu, ki je bil za

njim. Gauvain je napravil samo

požrek. Cimourdain je pili

mnogo. Čini tisti večer je Gau-

vain pili, Cimourdain pa jedel. To

je pomenilo, da je zelo razburjen,

drugi pa mireni. V ječi je zavla-

čil nekako grozno veselje. Oba

obsotonjenci sta se pogovarjala.

Gauvain je dejal:

"Nekaj velikega se bliža. To,

kar dela zdaj revolucion, je zaglo-

netno. Za njenim vidnim delom

se skriva nevidno dilo. Ena zakri-

va drugo. Vidno delo je kruto,

nevidno pa viziščeno. Ta hip vi-

dim vse zelo jasno. To je čudovito

lepo. Vendar pa si je bilo treba

pomagati s staro tvarino. Odtod

tisto izredno leto 93. Na razvali-

nah barbarstva se pričenja dviga-

ti hram izobrazbe."

"Da," je odgovoril Cimourdain.

"Iz ta začasnosti nastane nekaj

trajnega. To trajno je pravica,

zdržana z dolžnostjo, to so

zmerni progresivni davki, obvez-

na vojaška dolžnost, izravnane

družabne razlike nobenih pred-

pravie, nad vsem tem pa vrhovni

čuvar — zakon. Absolutna republi-

čika, to veliko in neprecenljivo po-

močenje. Pritegnite k delu za člo-

veštvo vse vetrove, vse slape in

vse magnetične toke. Zemlja ima

spravo mrežo podzemnih žil in po-

tej mreži gre čudovit obtok vode,

olja in ognja. Navrhajte zemeljske

žile in omogočite vodi napolnitvi

vaše studenice, olju vaše svetiljke

in ognju vaše peči. Računajte z

gibanjem velov, s plimo in oseko.

Kaj je ocean? Ogromna izgublje-

na sila. Kako glup je svet, ki si

ne zna pomagati z oceanom!"

"Si že do vrata v fantaziji."

"To se pravi, do vrata v resnič-

nosti."

Gauvain je nadaljeval:

"Kaj pa ženska? Kaj hočeš

početi z njo?"

"Ostane to, kar je. Moževa de-

čka."

"Toda pod enim pogojem."

"In sicer?"

"Da bo mož njen sluga."

"Kaj hočeš reči?" je vzlkniknil

Cimourdain. "Mož naj ho sluga?

Nikoli! Mož je gospodar. Prižna-

vam samo eno kraljestvo — kra-

lestvo domačega ognjišča. Doma-

je mož kralj."

"Da, pod enim pogojem."

"In ta je?"

"Da je žena kraljica."

"Hočeš torej reči, da bi rad za-

mož in žen — —"

"Enakopravnost!"

"Enakopravnost! Kako to mi-

šiš? Možki in ženska sta vendar

tako različni."

"Rola! sem enakopravnost, ne

enakost."

Nastopila je pavza, nekako pre-

mirje med tem dve misleči.

Cimourdain je vnovič spre-

gorovil:

"Kaj pa dete? Komu ga daš?"

"Najprej očetu, ki ga je zaplo-

dil, potem materi, ki ga je rodila.

potem učitelju, ki ga vzgoji, pot-

tem družbi, ki napravi iz njega

moža, potem oblasti, ki je vrhov-

na mati, potem pa človeštvo, ki je

njegova pramati."

"Ne govorijo o Bogu."

"Vsaka teh stopinj oče, mati,

učitelj, družba, oblast in člove-

štvor tvoji del stopnie, ki vodijo k

Bogu."

Med pogovorom sta pogosto v-